

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 24 октомври 1998 година

за създаване на Първоинстанционен съд на Европейските общности

(88/591/ЕОВС, ЕИО, Евратом)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, и по-специално член 32г от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 168а от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 140а от него,

като взе предвид протокола за Статута на Съда на Европейската общност за въглища и стомана, подписан в Париж на 18 април 1951 г.,

като взе предвид протокола за Статута на Съда на Европейската икономическа общност, подписан в Брюксел на 17 април 1957 г.,

като взе предвид протокола за Статута на Съда на Европейската общност за атомна енергия, подписан в Брюксел на 17 април 1957 г.,

като взе предвид протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности, подписан в Брюксел на 8 април 1965 г.

като взе предвид искането на Съда на ЕО

като взе предвид становището на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че член 32г от Договора за ЕОВС, член 168а от Договора за ЕИО и член 140а от Договора за ЕОАЕ упълномощават Съвета да създаде към Съда Първоинстанционен съд, призван да упражнява важни съдебни функции и чиито членове притежават квалификация, необходима за изпълнение на такива функции, а независимостта им е извън всякакво съмнение;

като има предвид, че въз основа на упоменатите по-горе разпоредби Съветът е оправомощен да предостави на Първоинстанционния съд компетентност да разглежда и да се произнася като първа инстанция, при спазване на условията за обжалване на неговите решения пред Съда на ЕО, по определени категории дела и искове, заведени от физически или юридически лица, с жалба, подадена до Съда и отнасяща се единствено до правни въпроси; като има предвид, че съгласно упоменатите по-горе разпоредби Съветът определя състава на този съд

¹ ОВ С 187, 18.7.1988 г., стр. 227.

и приема необходимите изменения и допълнителни разпоредби към Статута на Съда;

като има предвид, че по отношение на дела, изискващи внимателно разглеждане на сложни факти, създаването на втори съд ще подобри съдебната защита на индивидуални интереси;

като има предвид, че е необходимо, с цел да се поддържа качеството и ефективността на съдебния контрол в правния режим на Общността, да позволи на Съда да съсредоточи дейностите си върху фундаменталната задача да осигурява еднакво тълкуване на правото на Общността;

като има предвид, че следователно е необходимо да упражняват правомощията, предоставени от член 32 г от Договора за ЕОВС, член 168а от Договора за ЕИО и член 140а от Договора за ЕОАЕ и да се прехвърли на Първоинстанционния съд компетентност да разглежда и да се произнася като първа инстанция по определени категории дела или искове, които често изискват разглеждане на сложни факти, тоест искове или дела, заведени от служители на Общностите, а така също, що се отнася до Договора за ЕОВС, от предприятия и сдружения по въпроси, свързани с налози, производство, цени, ограничителни споразумения, решения или практики и концентрации, и що се отнася до Договора за ЕИО, от физически или юридически лица по въпроси на конкуренцията,

РЕШИ:

Член 1

Към Съда на Европейските общности се създава съд, наричан Първоинстанционен съд на Европейските общности. Неговото седалище е в Съда на Европейските общности.

Член 2

1. Първоинстанционният съд се състои от 12 членове.
2. Членовете избират председател на Първоинстанционния съд от техния състав за срок от три години. Председателят може да бъде преизбран.
3. Членовете на Първоинстанционния съд могат да бъдат призовани да изпълняват функцията на генерален адвокат.

Задължение на генералния адвокат е, като действа с пълна безпристрастност и независимост, да представя пред Съда в открито заседание мотивирани заключения по определени дела, заведени пред Първоинстанционния съд, с цел подпомагане на Съда при изпълнението на неговата задача.

Критериите за определяне на тези дела, както и процедурите за определяне на генералните адвокати, се уреждат в процедурния правилник на Първоинстанционния съд.

Член на Съда, призван да изпълнява функцията на генерален адвокат, не може да участва в решаването на делото.

4. Първоинстанционният съд заседава в състави от трима или петима съдии. Съставът на съставите и възлагането на делата на тях се урежда от процедурния правилник. В някои случаи, определени от процедурния правилник, Първоинстанционният съд може да заседава в пленум или да се състои от един-единствен съдия.

Член 21 от Протокола относно привилегиите и имунитетите на Европейските общности и член 6 от Договора за създаване на единен Съвет и единна Комисия на Европейските общности се прилагат за членовете на Първоинстанционния съд и неговия секретар.

Член 3

1. Първоинстанционният съд упражнява като първа инстанция правомощията, предоставени на Съда от Договорите за създаване на Общностите и от актовете, приети за тяхното изпълнение:

а) при спорове между Общностите и техните служители, посочени в член 179 от Договора за ЕИО и член 152 от Договора за ЕОАЕ;

б) при иски, които са заведени срещу Комисията съгласно член 33, втори параграф и член 35 от Договора за ЕОВС от предприятия или сдружения на предприятия, посочени в член 48 от посочения договор и които засягат индивидуални актове, свързани с прилагането на член 50 и членове 57 - 66 от посочения договор;

в) при иски, заведени срещу институция на Общността от физически или юридически лица съгласно член 173, втори параграф и член 175, трети параграф от Договора за ЕИО, свързани с прилагането на правилата за конкуренция, приложими за предприятия.

2. Когато тези физически или юридически лица заведат иск, който Първоинстанционният съд е компетентен да разгледа по силата на параграф 1 от настоящия член, и иск, посочен в член 40, първи и втори параграф от Договора за ЕОВС, член 178 от Договора за ЕИО или член 151 от Договора за ЕОАЕ за обезщетяване на вреди, причинени от институция на Общността посредством действие или бездействие, което е предмет на първия иск, Първоинстанционният съд също е компетентен да разгледа и да се произнесе по дело за обезщетяването на тези вреди.

3. Съветът, с оглед опита и развитието на съдебната практика, и след двегодишна дейност на Първоинстанционния съд ще преразгледа предложението на Съда да предостави на Първоинстанционния съд компетентност да разглежда иски, заведени срещу Комисията съгласно член 33, втори параграф и член 35 от Договора за ЕОВС от предприятия или сдружения на предприятия, посочени в член 48 от посочения договор и които

засягат актове, свързани с прилагането на член 74 от същия договор, както и искове, заведени срещу институция на Общностите от физически или юридически лица съгласно член 173, втори параграф и член 175, трети параграф от Договора за ЕИО и свързани с мерки за търговска защита по смисъла на член 113 от споменатия договор в случай на дъмпинг и предоставяне на субсидии.

Член 4

Освен ако по-нататък не е предвидено друго, членове 34, 36, 39, 44 и 92 от Договора за ЕОВС, членове 172, 174, 176, 184–187 и 192 от Договора за ЕИО и членове 147, 149, 156–159 и 164 от Договора за ЕОАЕ се прилагат за Първоинстанционния съд.

Член 5

Следните разпоредби се добавят след член 43 от Протокола за статута на Съда на Европейската общност за въглища и стомана:

„ДЯЛ IV:

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Правила, касаещи членовете на Първоинстанционния съд и неговата организация.

Член 44

Членове 2, 3, 4, 6–9, член 13, параграф 1, член 17, член 18, параграф 2, и член 19 от настоящия статут се прилагат спрямо Първоинстанционния съд и неговите членове. Клетвата, упомената в член 2, се полага пред Съда, а решенията, упоменати в членове 3, 4 и 7, се приемат от Съда след консултиране с Първоинстанционния съд.

Секретар и служители

Член 45

Първоинстанционният съд назначава секретар и определя правилата за неговата дейност. Членове 9 и 14 от настоящия статут се прилагат *mutatis mutandis* за секретаря на Първоинстанционния съд.

Председателят на Съда и председателят на Първоинстанционния съд определят по общо съгласие условията, при които длъжностните лица и другите служители към Съда предоставят услугите си на Първоинстанционния съд, за да се позволи неговото функциониране. Определени длъжностни лица и други

служители отговарят пред секретаря на Първоинстанционния съд под ръководството на председателя на Първоинстанционния съд. Определени длъжностни лица и други служители отговарят пред секретаря на Първоинстанционния съд под ръководството на председателя на Първоинстанционния съд.

Съдебно производство пред Първоинстанционния съд.

Член 46

Производството пред Първоинстанционния съд се урежда от дял III от настоящия статут, с изключение на членове 41 и 42.

Всички необходими допълнителни и по-подробни разпоредби се уреждат в Процедурния правилник, утвърден в съответствие с член 32 г, параграф 4 от Договора.

Независимо от предвиденото в член 21, четвърти параграф, генералният адвокат може да представи мотивираното си заключение писмено.

Член 47

Когато искова молба или друг процедурен документ, адресиран до Първоинстанционния съд, по погрешка е подаден до секретаря на Съда на ЕО, той незабавно се препраща от него до секретаря на Първоинстанционния съд; аналогично, когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Съда на ЕО, по погрешка е подаден до секретаря на Първоинстанционния съд, той незабавно се препраща от него до секретаря на Съда на ЕО.

Когато Първоинстанционният съд установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което е компетентен Съдът на ЕО, той изпраща делото на Съда на ЕО; аналогично, когато Съдът установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което е компетентен Първоинстанционният съд, той изпраща делото на Първоинстанционния съд, като този съд не може да откаже да разгледа делото.

Когато Съдът и Първоинстанционният съд са сезирани с икове, които имат еднакъв предмет, повдига се еднакъв въпрос за тълкуване или се оспорва валидността на един и същи акт, Първоинстанционният съд може, след изслушване на страните, да спре висящото пред него производство до постановяване на решението на Съда на ЕО. Когато са подадени молби за обявяването на недействителността на един и същ акт, Първоинстанционният съд има право да откаже да правораздава, с оглед Съдът на ЕО да се произнесе по тези молби. При обстоятелствата, посочени в настоящия параграф, Съдът

може също да реши да спре висящото пред него производство; в този случай производството пред Първоинстанционния съд продължава.

Член 48

Окончателните решения на Първоинстанционния съд, както и решенията, с които частично се разрешават материалноправни въпроси или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, се съобщават от секретаря на Първоинстанционния съд на всички страни, както и на държавите-членки и на институциите на Общността, дори и ако те не са встъпили в делото пред Първоинстанционния съд.

Обжалване пред Съда

Член 49

Окончателните решения на Първоинстанционния съд и решенията, с които частично се разрешават материалноправни въпроси или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, подлежат на обжалване пред Съда в срок от два месеца от съобщаване на решението.

Жалбата може да бъде подадена от всяка страна, чиито тези са изцяло или частично отхвърлени. Въпреки това встъпилите страни, различни от държавите-членки и институциите на Общността, могат да обжалват само ако решението на Първоинстанционния съд пряко ги засяга.

С изключение на делата, свързани със спор между Общностите и техните служители, жалба могат да подават и държавите-членки и институциите на Общността, които не са встъпили в производството пред Първоинстанционния съд. Тези държави-членки и институции са в същото положение като държавите-членки и институциите, които са встъпили в производството на първа инстанция.

Член 50

Всяко лице, чието искане за встъпване е било отхвърлено от Първоинстанционния съд, може да обжалва пред Съда на ЕО в срок от две седмици от съобщаването на решението за отхвърляне на неговото искане.

Страните по производството могат да обжалват пред Съда на ЕО всяко решение на Първоинстанционния съд, което е прието в съответствие с членове 39, параграф втори и трети или член 92, параграф трети от Договора в срок от два месеца от уведомяването им.

Обжалването по първите два параграфа на настоящия член се разглежда и решава в съответствие с процедурата, посочена в член 33 от настоящия статут.

Член 51

Обжалването пред Съда на ЕО се ограничава само до правни въпроси. Основанията за обжалване са липса на компетентност на Първоинстанционния съд, нарушение на процесуални правила, което накърнява интересите на жалбоподателя, както и нарушение на правото на Общността от страна на Първоинстанционния съд.

Размерът на присъдените разноски или страната, на която се възлагат, не подлежат на отделно обжалване.

Производство пред Съда

Член 52

Когато бъде обжалвано решение на Първоинстанционния съд, производството пред Съда на ЕО се състои от писмена и устна част. В съответствие с условията, предвидени в Процедурния правилник, Съдът на ЕО, след като изслуша генералния адвокат и страните, може да реши делото и без устна процедура.

Суспензивен ефект

Член 53

Без да се засягат разпоредбите на член 39, параграф втори и трети от Договора, обжалването няма суспензивно действие.

Чрез дерогация от член 44 от Договора решенията на Първоинстанционния съд, които обявяват общо решение за недействително, влизат в сила само от датата на изтичането на срока, посочен в първи параграф на член 49 от настоящия статут или, при предявяването на жалба в този срок, от датата на отхвърлянето на жалбата, без да се накърнява правото на страната да поиска от Съда на ЕО в съответствие с член 39, параграф втори и трети от Договора спиране на действието на решението, което е било обявено за недействително, или постановяването на друга временна мярка.

Решението на Съда по жалбите

Член 54

Ако жалбата е основателна, Съдът на ЕО отменя решението на Първоинстанционния съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Първоинстанционния съд за постановяване на решение.

Когато делото е върнато на Първоинстанционния съд, този съд е обвързан от всяко решение на Съда на ЕО по правни въпроси.

Когато жалбата на държава-членка или на институция на Общността, която не е встъпила в производството пред Първоинстанционния съд, е основателна, Съдът може, ако счете това за необходимо, да постанови кои от последиците на отмененото решение на Първоинстанционния съд се считат за окончателни по отношение на страните по делото.”

Член 6

Предишните членове 44 и 45 от Протокола за статута на Съда на Европейската общност за въглища и стомана стават съответно членове 55 и 56.

Член 7

Следните разпоредби се добавят след член 43 от протокола за статута на Съда на Европейската икономическа общност:

„ДЯЛ IV:

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Член 44

Членове 2 – 8 и 13 – 16 от настоящия статут се прилагат за Първоинстанционния съд и неговите членове. Клетвата, посочената в член 2, се полага пред Съда, а решенията, посочени в членове 3, 4 и 6, се приемат от Съда след консултиране с Първоинстанционния съд.

Член 45

Първоинстанционният съд назначава секретар и определя правилата за неговата дейност. Членове 9, 10 и 13 от настоящия статут се прилагат *mutatis mutandis* за секретаря на Първоинстанционния съд.

Председателят на Съда и председателят на Първоинстанционния съд определят по общо съгласие условията, при които длъжностните лица и другите служители към Съда предоставят услугите си на Първоинстанционния съд, за да се позволи неговото функциониране. Определени длъжностни лица и други служители отговарят пред секретаря на Първоинстанционния съд под ръководството на председателя на Първоинстанционния съд.

Член 46

Съдебното производство пред Първоинстанционния съд се урежда от дял III от настоящия статут, с изключение на член 20.

Всички необходими допълнителни и по-подробни разпоредби се уреждат в Процедурния правилник, утвърден в съответствие с член 168а, параграф 4 от Договора.

Независимо от предвиденото в член 18, четвърти параграф от настоящия статут, генералният адвокат може да представи мотивираното си заключение писмено.

Член 47

Когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Първоинстанционния съд, по погрешка е подаден до секретаря на Съда на ЕО, той незабавно се препраща от него до секретаря на Първоинстанционния съд; аналогично, когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Съда на ЕО, по погрешка е подаден до секретаря на Първоинстанционния съд, той незабавно се препраща от него до секретаря на Съда на ЕО.

Когато Първоинстанционният съд установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което е компетентен Съдът на ЕО, той изпраща делото на Съда на ЕО; аналогично, когато Съдът установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което е компетентен Първоинстанционният съд, той изпраща делото на Първоинстанционния съд, като този съд не може да откаже да разгледа делото.

Когато Съдът и Първоинстанционният съд са сезирани с икове, които имат еднакъв предмет, повдига се еднакъв въпрос за тълкуване или се оспорва валидността на един и същи акт, Първоинстанционният съд може, след изслушване на страните, да спре висящото пред него производство до постановяване на решението на Съда на ЕО. Когато са подадени молби за обявяването на недействителността на един и същ акт, Първоинстанционният съд има право да откаже да правораздава, с оглед Съдът на ЕО да се произнесе по тези молби. При обстоятелствата, посочени в настоящия параграф, Съдът може също да реши да спре висящото пред него производство; в този случай производството пред Първоинстанционния съд продължава.

Член 48

Окончателните решения на Първоинстанционния съд, както и решенията, с които частично се разрешават материалноправни въпроси или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, се съобщават от секретаря на Първоинстанционния съд на

всички страни, както и на държавите-членки и на институциите на Общността, дори и ако те не са встъпили в делото пред Първоинстанционния съд.

Член 49

Окончателните решения на Първоинстанционния съд и решенията, с които частично се разрешават материалноправни въпроси или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, подлежат на обжалване пред Съда в срок от два месеца от съобщаване на решението.

Жалбата може да бъде подадена от всяка страна, чиито тези са изцяло или частично отхвърлени. Въпреки това встъпилите страни, различни от държавите-членки и институциите на Общността, могат да обжалват само ако решението на Първоинстанционния съд пряко ги засяга.

С изключение на делата, свързани със спор между Общностите и техните служители, жалба могат да подават и държавите-членки и институциите на Общността, които не са встъпили в производството пред Първоинстанционния съд. Тези държави-членки и институции са в същото положение като държавите-членки и институциите, които са встъпили в производството на първа инстанция.

Член 50

Всяко лице, чието искане за встъпване е било отхвърлено от Първоинстанционния съд, може да обжалва пред Съда на ЕО в срок от две седмици от съобщаването на решението за отхвърляне на неговото искане.

Страните по съдебното производство могат да обжалват пред Съда на ЕО всяко решение на Първоинстанционния съд, което е прието в съответствие с членове 185 или 186, или четвърти параграф от член 192 от Договора в срок от два месеца от уведомяването им.

Обжалването по първите два параграфа на настоящия член се разглежда и решава в съответствие с процедурата, посочена в член 36 от настоящия статут.

Член 51

Обжалването пред Съда на ЕО се ограничава само до правни въпроси. Основанията за обжалване са липса на компетентност на Първоинстанционния съд, нарушение на процесуални правила, което накърнява интересите на жалбоподателя, както и нарушение на правото на Общността от страна на Първоинстанционния съд.

Размерът на присъдените разноси или страната, на която се възлагат, не подлежат на отделно обжалване.

Член 52

Когато бъде обжалвано решение на Първоинстанционния съд, производството пред Съда на ЕО се състои от писмена и устна част. В съответствие с условията, предвидени в Процедурния правилник, Съдът на ЕО, след като изслуша генералния адвокат и страните, може да реши делото и без устна процедура.

Член 53

Без да се засягат членове 185 и 186 от Договора, обжалването няма суспензивно действие.

Чрез дерогация от член 187 от Договора, решенията на Първоинстанционния съд, които обявяват общо решение за недействително, влизат в сила само от датата на изтичането на срока, посочен в член 49, първи параграф от настоящия статут или, при предявяването на жалба в този срок, от датата на отхвърлянето на жалбата, без да се накърнява правото на страната да поиска от Съда на ЕО в съответствие с членове 185 и 186 от този договор, за спиране на действието на решението, което е било обявено за недействително, или постановяването на друга временна мярка.

Член 54

Ако жалбата е основателна, Съдът на ЕО отменя решението на Първоинстанционния съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Първоинстанционния съд за постановяване на решение.

Когато делото е върнато на Първоинстанционния съд, този съд е обвързан от всяко решение на Съда на ЕО по правни въпроси.

Когато жалбата на държава-членка или на институция на Общността, която не е встъпила в производството пред Първоинстанционния съд, е основателна, Съдът може, ако счита това за необходимо, да постанови кои от последиците на отмененото решение на Първоинстанционния съд се считат за окончателни по отношение на страните по делото.”

Член 8

Предишните членове 44, 45 и 46 от Протокола за статута на Съда на Европейската икономическа общност стават съответно членове 55, 56 и 57.

Член 9

Следните разпоредби се добавят след член 44 от Протокола за статута на Съда на Европейската общност за атомна енергия:

„ДЯЛ IV

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Член 45

Членове 2 – 8 и 13 – 16 от настоящия статут се прилагат за Първоинстанционния съд и неговите членове. Клетвата, посочената в член 2, се полага пред Съда, а решенията, посочените в членове 3, 4 и 6, се приемат от Съда след консултиране с Първоинстанционния съд.

Член 46

Първоинстанционният съд назначава секретар и определя правилата за неговата дейност. Членове 9, 10 и 13 от настоящия статут се прилагат *mutatis mutandis* за секретаря на Първоинстанционния съд.

Първоинстанционният съд определят по общо съгласие условията, при които длъжностните лица и другите служители към Съда предоставят услугите си на Първоинстанционния съд, за да се позволи неговото функциониране. Определени длъжностни лица и други служители отговарят пред секретаря на Първоинстанционния съд под ръководството на председателя на Първоинстанционния съд.

Член 47

Съдебното производство пред Първоинстанционния съд се урежда от дял III от настоящия статут, с изключение на членове 20 и 21.

Всички необходими допълнителни и по-подробни разпоредби се уреждат в Процедурния правилник, утвърден в съответствие с член 140а, параграф 4 от Договора.

Независимо от предвиденото в член 18, четвърти параграф от настоящия статут, генералният адвокат може да представи мотивираното си заключение писмено.

Член 48

Когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Първоинстанционния съд, по погрешка е подаден до секретаря на Съда на ЕО, той незабавно се препраща от него до секретаря на Първоинстанционния съд; аналогично, когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Съда на ЕО, по погрешка е подаден до секретаря на Първоинстанционния съд, той незабавно се препраща от него до секретаря на Съда на ЕО.

Когато Първоинстанционният съд установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което е компетентен Съдът на ЕО, той изпраща делото на Съда на ЕО; аналогично, когато Съдът установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което е компетентен Първоинстанционният съд, той изпраща делото на Първоинстанционния съд, като този съд не може да откаже да разгледа делото.

Когато Съдът и Първоинстанционният съд са сезирани с иски, които имат еднакъв предмет, повдига се еднакъв въпрос за тълкуване или се оспорва валидността на един и същи акт, Първоинстанционният съд може, след изслушване на страните, да спре висящото пред него производство до постановяване на решението на Съда на ЕО. Когато са подадени молби за обявяването на недействителността на един и същ акт, Първоинстанционният съд има право да откаже да правораздава, с оглед Съдът на ЕО да се произнесе по тези молби. При обстоятелствата, посочени в настоящия параграф, Съдът може също да реши да спре висящото пред него производство; в този случай производството пред Първоинстанционния съд продължава.

Член 49

Окончателните решения на Първоинстанционния съд, както и решенията, с които частично се разрешават материалноправни въпроси или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, се съобщават от секретаря на Първоинстанционния съд на всички страни, както и на държавите-членки и на институциите на Общността, дори и ако те не са встъпили в делото пред Първоинстанционния съд.

Член 50

Окончателните решения на Първоинстанционния съд и решенията, с които частично се разрешават материалноправни въпроси или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, подлежат на обжалване пред Съда в срок от два месеца от съобщаване на решението.

Жалбата може да бъде подадена от всяка страна, чиито тези са изцяло или частично отхвърлени. Въпреки това встъпилите страни, различни от държавите-членки и институциите на Общността, могат да обжалват само ако решението на Първоинстанционния съд пряко ги засяга.

С изключение на делата, свързани със спор между Общностите и техните служители, жалба могат да подават и държавите-членки и институциите на Общността, които не са встъпили в производството пред Първоинстанционния съд. Тези държави-членки и институции са в същото положение като държавите-членки и институциите, които са встъпили в производството на първа инстанция.

Член 51

Всяко лице, чието искане за встъпване е било отхвърлено от Първоинстанционния съд, може да обжалва пред Съда на ЕО в срок от две седмици от съобщаването на решението за отхвърляне на неговото искане. Страните по съдебното производство могат да обжалват пред Съда на ЕО всяко решение на Първоинстанционния съд, което е прието в съответствие с член 157 или 158, или член 164, трети параграф от Договора в срок от два месеца от уведомяването им.

Обжалването по първите два параграфа на настоящия член се разглежда и решава в съответствие с процедурата, посочена в член 37 от настоящия статут.

Член 52

Обжалването пред Съда на ЕО се ограничава само до правни въпроси. Основанията за обжалване са липса на компетентност на Първоинстанционния съд, нарушение на процесуални правила, което накърнява интересите на жалбоподателя, както и нарушение на правото на Общността от страна на Първоинстанционния съд.

Размерът на присъдените разноски или страната, на която се възлагат, не подлежат на отделно обжалване.

Член 53

Когато бъде обжалвано решение на Първоинстанционния съд, производството пред Съда на ЕО се състои от писмена и устна част. В съответствие с условията, предвидени в процедурния правилник, Съдът на ЕО, след като изслуша генералния адвокат и страните, може да реши делото и без устна процедура.

Член 54

ез да се засягат разпоредбите на членове 242 и 243 от Договора за ЕО или членове 157 и 158 от Договора за Евратом, обжалването няма суспензивно действие.

Чрез дерогация от член 244 от Договора за ЕО и член 159 от Договора за Евратом решенията на Първоинстанционния съд, които обявяват регламент за недействителен, влизат в сила само от датата на изтичането на срока, посочен в първи параграф на член 56 от настоящия статут или, при предявяването на жалба в този срок, от датата на отхвърлянето на жалбата, без да се накърнява правото на страната да поиска от Съда на ЕО в съответствие с членове 242 и 243 от Договора за ЕО или членове 157 и 158 от Договора за Евратом спиране на действието на регламента, който е бил обявен за недействителен, или постановяването на друга временна мярка.

Член 55

Ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Първоинстанционния съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Първоинстанционния съд за постановяване на решение.

Когато дело е върнато обратно на Първоинстанционния съд, този Съд е обвързан от решението на Съда по правни въпроси.

Когато жалбата на държава-членка или на институция на Съюза, която не е встъпила в производството пред Първоинстанционния съд, е основателна, Съдът може, ако счете това за необходимо, да постанови кои от последиците на отмененото решение на Първоинстанционния съд се считат за окончателни по отношение на страните по делото.”

Член 10

Предишните членове 45, 46 и 47 от Протокола за статута на Съда на Европейската общност за атомна енергия стават съответно членове 56, 57 и 58.

Член 11

Първият председател на Първоинстанционния съд се назначава за срок от три години при същите условия, както и членовете на Първоинстанционния съд. Независимо от това, правителствата на държавите-членки могат по общо съгласие да решат че процедурата, постановена в член 2, параграф 2 се прилага.

Първоинстанционният съд приема процедурния си правилник непосредствено след своето създаване.

Процедурният правилник на Съда се прилага *mutatis mutandis* по отношение на Първоинстанционния съд до влизането в сила на процедурния му правилник.

До влизане в сила на процедурният правилник на Първоинстанционния съд, процедурният правилник на Съда се прилага с необходимите изменения.

Член 12

След полагането на клетва от всички членове на Първоинстанционния съд, председателят на Съвета избира чрез жребий членовете на Първоинстанционния съд, чийто мандат изтича в края на първите три години, в съответствие с член 32 г, параграф 3 от Договора за ЕОВС, член 168а, параграф 3 от Договора за ЕИО и член 140а, параграф 3 от Договора за ЕОАЕ.

Член 13

Настоящото решение влиза в сила от деня, следващ деня на публикуването му в Официален вестник на Европейските общности, с изключение на член 3, който влиза в сила от деня на публикуване в Официален вестник на Европейските общности на решението на председателя на Съда, установяващо надлежното създаване на Първоинстанционния съд.

Член 14

Посочените в член 3 дела, с които Съдът е сезиран към момента на влизане в сила на споменатият член, но по които предварителният доклад, предвиден в член 44, параграф 1 от процедурния правилник на Съда не е представен, се препращат на Първоинстанционния съд.

Съставено в Люксембург на 24 октомври 1988 година.

За Съвета:
Председател
Th. PANGALOS